

rent spekulationsøjemed, altså for at få det næststørste hektartilskud.

Jeg vil derfor opfordre regeringen til at gå mere positivt ind i det, og så synes jeg, at det er rimeligt nok, at man overvejer at lægge det loft – i hvert tilfælde for økologerne – så det ikke kommer over de 5.000 kr., hvis det er det, der skulle være det afgørende. Der er ikke taget stilling til det i beslutningsforslaget, hvor der bare er taget stilling til, at man skal have lov at udnytte det på linje med andre EU-landmænd. Om det bliver lidt over eller lidt under eller det bliver de 5.000 kr., som bliver grænsen for hektartilskuddet, ved jeg ikke.

Jeg kan heller ikke forstå, hvorfor et parti som Det Radikale Venstre ikke er medforslagsstiller. Det Radikale Venstre er jo et parti, der meget aktivt har talt miljøets sag, når det har drejet sig om landbrug, og også når det har drejet sig om økologi. Og samtlige økologer i hele den økologiske bevægelse er utrolig interesseret i at få lov til at dyrke den cannabinolfri hamp.

Derfor kræver det næsten et svar fra Det Radikale Venstre: Hvorfor vil man ikke være med til at støtte det? Er det, fordi man er bundet af regeringen, eller er det, fordi man egentlig er dækket ind af de synspunkter, som Socialdemokratiet er kommet frem med her?

Jeg synes nok, at det er en uhyggelig politik for Det Radikale Venstre, at man gør alt, hvad man kan, for at det er et folketingsflertal uden om Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, der skal tvinge en utrolig fornuftig økologisk ting igennem i Danmark.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Da den radikale ordfører ikke er til stede, må jeg bede hr. Bent Hindrup Andersen om at diskutere det videre i udvalget. Det vil jo være en kærtkommen anledning.

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Hansen-Nord.

Peter Hansen-Nord (V):

Før jeg kommenterer de forskellige indlæg, vil jeg gerne indledningsvis sige, at det helt bærende i dette beslutningsforslag, som man jo på forsiden kan se har bred tilslutning fra det yderste venstre til det yderste højre i salen, egentlig er en principiel diskussion om en EU-ligestilling blandt europæiske landmænd.

Jeg synes, det er ret vigtigt – også op til den kommende Amsterdam-afstemning – at vi forsøger at få reguleret vore særordninger, så vi

kan leve på samme måde som andre EU-landmænd, for den sags skyld også på andre områder, hvor vi måtte have særholdninger.

Jeg vil gerne sige, at de bemærkninger, der er faldet, kan jeg for så vidt bakke fuldt op. Jeg vil her godt starte med nogle af sundhedsministerens bemærkninger, og der er især to, hvoraf det ene er kontrolmuligheden.

Vi er selvfølgelig opmærksom på det, og vi har også studeret Teknologirådets rapport om denne sag.

Kontrolmuligheden, må vi erkende, er det eneste svage punkt, der er i sagen, som det ser ud i øjeblikket, og her vil jeg da godt allerede nu foreslå det, der også er foreslået i Teknologirådets udtalelse, nemlig at man selvfølgelig skal have en tilladelse, en licens, for at få lov at dyrke det. Det kunne lette kontrolarbejdet. Det må være den indgangsvinkel, vi skal have for den kommende dyrkningssæson, at man skal være i stand til at fremvise en sådan tilladelse.

Jeg vil ikke medgive, at man også skal have en afsætningskontrakt her i det første år. Jeg mener, at det med at have en afsætningskontrakt, før man kan få lov at dyrke det, ligger helt i tråd med den hastighed, hvormed EU kan behandle disse ting. Det er klart, at hvis EU som garanti eller mulighed for at få realtilskud forlanger, at der skal være en afsætningskontrakt, må det også omfatte danske landmænd. Men igen vil jeg gerne sige, at forslagsstillerne heller ikke her ønsker nogen særstilling, så man skal ikke kunne kræve det i den første dyrkningssæson. Med andre ord: Man kan ikke kræve det, før EU måtte blive enig om, at man skal kunne stille et sådant krav.

Det med kassetænkning må jeg selvfølgelig klart afvise. Det skulle helst ikke være dér, det ender. Planten har så mange anvendelsesmuligheder industrielt og på anden vis, at det er det, det nu drejer sig om for danske landmænd og for den følgeindustri, der forhåbentlig dukker op ud over den, der allerede findes. For der er allerede i dag afsætningsmuligheder i Danmark, og der er nogle, der forarbejder hamp, men det er forhåbentlig en underverden, der vil blomstre op, når der er sikkerhed for, at danske landmænd har mulighed for at dyrke hamp.

Her kommer vil tilbage til lidt af den oprindelige diskussion: Hvad kom først, hønen eller ægget? Det er klart, at der ikke er nogen industri, der vil forarbejde disse ting, hvis det er forbudt at dyrke dem. Det er jo meget naturligt, og derfor må vi gå den anden vej rundt og sige, at